

KRÚDYVAL A KÉHLIBEN

Óbuda sok nevezetessége közül kétségtelenül az egyik legismertebb a Mókus utcai Híd vendéglő. Persze ha pontosak akarunk lenni, úgy nem is *Hídat*, hanem *Kéhlét* kellene mondanunk, amely valaha az onnan alig egy köbhajtásnyira lakó Krúdy Gyula törzshelye volt. Az övé és barátaié, az öt tiszteltből mindig csak Gyula bácsiként szólító fiatalabb író társaié: Tersánszky, Máraié, vagy az oly kedves ivócimboráké, Babay Józsefé például.

Ivócimboraságot hallva nehogy a mai kocsmai vedelőkre, részeg hangoskodókra gondoljon bárki is. Abban az időben még tudtak inni, s a bor mellett beszélgetni is az emberek. Ki-ki a maga méltósága szerint. Sok egyéb mellett ezt is felidézi Tersánszky Krúdyra és Máraira emlékező írása. Olvassuk csak:

„Krúdy és Márai együtt poharaznak a Kéhliben. Krúdy szokása szerint félrehajtott fejével ül, és szívja a cigarettáját hallgatagon, meg hát időnként hörpint a borából.

Márai beszél. Mégpedig kimerítően azt tárgyalja: milyen igézetes hatású reá nézve és bizonyára mindenkire Krúdy Gyulának minden sora.

FÉNYES GÁBOR
(MTI) FELVÉTELEI

ITT SZOKOTT ÜLNI
BARÁTAIVAL
KRUDY GYULA
A NAGY MAGYAR ÍRÓ
1933. VI. 10. ÉN.

Krúdy az is szokása volt, hogy egyedül ülve is, hébe-korba bólogatott, mintegy a saját melázátának. Márait ez még jobban föllektezte a Krúdy írásainak magasztalására. Egyszer aztán megáll a szava, és így szögezi a kérdést Krúdyra:

– Ugye-ugye, így gondoltod ezt te is, Gyula bácsi?

– Mit? – kérdi vissza Krúdy.

– Hát hiszen bölintőtől rá, amit mondtam! Vagy nem azt gondoltad? – áll vitára készen Krúdyval szemben Márai. Majd, mert Krúdy késik a válaszával,

hozzáfűzi még egyszer: – Vagy nem azt gondoltad?

Krúdy erre így felelt:

– Hát kérlek, én azon gondolkodtam, mi teszi azt, hogy van egy deci bor és vízzel kisfröccs, van két deci bor és vízzel nagyfröccs, van három deci bor, és vízzel ez a házmester?... de aztán már a fél liter bor jön, négy deci bort senki sem rendel, nincs is pohár, nincs is üveg hozzá, minek hagyják ki a négy decit?... Babonából?”

Majd amikor Krúdy elment, Márai köré telepedtek le az ide kijáró írók és költők, többnyire olyanok, akik a maguk megváltásáról lemondva, legfeljebb a világ megváltoztatásában reménykedtek kedvelt boraik kortyolgatása közben. Olyanok, mint Szentkuthy Miklós, Berda József, Kunszery Gyula és egy ideig még a Krúdy-cimbora, Babay József is. Mígnem az ötvenes évek elején egy kis időre Tersánszky ült az asztalfőre, megosztva a helyet Berdával, és a minden borivó helyen oly otthonos Sarkadival.

Pár hete történt, hogy lakat került a Híd vendéglő ajtajára. Nem sokkal előtte Kiss Károly invitálására ültem le a *Budapest* folyóirat törzszakasztalához. Borozgatni, csendesen beszélgetni – legalább ebben felidézve a valaha itt tanyázó író-, költőnagyságok emlékét. De hogy ezt megtehesük, hogy a nagy hangzavarban egy kis időre megértsük egymás szavát, verselgető bádogos barátom tekintélyes borralvót adott az egyébként megállás nélkül (ámbar kétségtelenül kitűnően) muzsikáló sramlizenészeknek.

Jó volna tudni, feltámad-e még a régi Kéhli, úgy, hogy azt gondolhassuk, maga Krúdy is szíves-örömmel elidőzne benne. Mondják: az újjáépített Híd mindenben az egykori Kéhléhez lesz hasonlós. Helyükre kerülnek a régi tárgyak, talán még a kerek, fekete márványasztalok is ott állnak majd az első teremben, ahonnan – akárcsak az írfejedelem – mi is elnézgethetjük majd a túldolgalon elmélyülten játszó biliárdozókat. Bárha valamit a régi-régi óbudai vendéglők, kávéházak szelleméből sikerülne feltámasztani.

FÖLDESI JÓZSEF

Egy vendéglátásia

Csütököpörköl! csütököpörköl! –
Babay az, alább barátom?!
Te barátom, mielőtt mikor mikor fűzöl?!
Négy csütököpörköl! és mosolyog, szemébe,
szállban te csütököpörköl az, éppen!
Ó, sziam, sziam, csütököpörköl,
éppel, barátom! ill a fűzököpörköl
csütököpörköl! és még csütököpörköl, te ma
boroz, csütököpörköl, csütököpörköl!
É, 1933, mielőtt csütököpörköl! 1933, mielőtt
csütököpörköl! csütököpörköl, csütököpörköl,
csütököpörköl csütököpörköl!

Berda József
KÖLTŐ